

bij 120, gemiddelde hoogten, totale opbrengst, gemiddelde en lopende totale aanwas en vormhoogte alsmede, voor elk der dunningspercentages 10, 20, 30, 40 en 50, van de blijvende opstand: massa, cirkelvlakte, gemiddelde diameter en stamtal. v. S.

Tropische Bosbouw

RUBRIEK 6. Boshuishoudkunde.

The disappearance of the tropical forests of Africa. A. M. A. Aubréville. Unasylva. 1, 5—11, 1947.

Wat de ontwouding van Afrika betreft, is de schrijver van mening, dat deze reeds sedert eeuwen voortgang gehad heeft, vooral tengevolge van de wijze, waarop de inheemse bevolking de landbouw beoefent door afbranden van gewenste terreinen in de savannabossen. Maatregelen dienen te worden genomen om aan deze devastatie paal en perk te stellen, indien men wil voorkomen dat het grootste deel van Afrika onproductief grasland of zelfs woestijn zal worden. Daarvoor is internationale samenwerking nodig van alle naties, die verantwoordelijk zijn voor de toekomst van dit werelddeel. Het gaat er niet om, hoe goed en hoe prijzenswaardig dit ook moge zijn, dat het nationale initiatief hier de doorslag moet geven maar het is noodzakelijk dat een gemeenschappelijk streven naar de herbewouding van Afrika door alle afrikaanse landen in onderlinge samenwerking tot uiting moet komen gedurende meerdere generaties. Samenwerking bij het zoeken naar de juiste methoden en samenwerking bij de uitvoering der reboisatieplannen is onvermijdelijk indien mislukking voorkomen zal worden.

t. W.

Uit de Pers

Aan Informaties van de Vakgroep „Groothandel in Hout“ van 14 Februari 1948, No. 110, ontlene wij het volgende.

Bosbouw in de Sowjet-Unie.

Volgens een decreet uit het jaar 1922 werden alle bossen in de Sowjet-Unie in twee groepen verdeeld. De ene groep bevat de bossen van plaatselijke betekenis, waarvan de houtopbrengst aan de boerenbevolking wordt verkocht. Deze bossen besloegen in 1927 een oppervlakte van circa 25 miljoen hectare met een jaarlijkse hout-opbrengst van circa 25 miljoen kub. meter.

De andere groep bevat de bossen van algemene betekenis, die, naar hun ligging, verdeeld zijn in twee zones. Bossen uit de eerste zone zijn bestemd voor de houtindustrie; in bossen, in de tweede zone gelegen, mag niet worden gekapt, met uitzondering van de verwijdering van dood en overrijp hout, daar zij dienen voor handhaving van de waterreserves in de grond. Dit is b.v. het geval met de bossen in het stroomgebied van de Wolga, de Don, de Dnjepr en de Oeral. Deze bossen worden met zorg in stand gehouden, als gevolg waarvan de rivieren in deze streken dieper zijn geworden. Dit heeft de vruchtbaarheid van het aangrenzende land verhoogd en was van groot belang in de strijd tegen de droogte.

In 1943 werden de bossen in drie groepen verdeeld in verband met hun bestemming. In de eerste groep zijn de bossen voor bodembehoud, recreatie en natuurbescherming ingedeeld; in de tweede groep zijn de bossen met uitgeputte voorraden timmerhout geplaatst; alle andere bossen vallen in de derde groep.

In de jaren 1923—1928 werd alleen al in de Russische Federatieve Republiek 72.000 hectare grond bebost; een oppervlakte van 48 miljoen hectare gekapte bossen werd gezuiverd; over een oppervlakte van 72.800 hectare werden zandgronden en ravijnen bebost en windschermen aangelegd.

Tussen 1937 en 1946 werd 36 miljoen hectare bos in beheer genomen. Op een oppervlakte van 1 miljoen hectare (gevelde bossen en woeste gronden) zijn bomen gezaaid en geplant; maatregelen werden genomen om op een oppervlakte van 24.000 hectare tot natuurlijke vernieuwing der bossen te komen. Ook werden maatregelen genomen ter bescherming van de bossen tegen brand.

De Sowjet-Unie beschikt over zes research instituten voor de bosbouw en over tien proefstations, die onder meer veel nuttig statistisch werk hebben verricht voor de samenstelling van tabellen ter schatting van de houtopstand en de voorraden timmerhout en voor de samenstelling van boskaarten.

Het belang van de bosbouw voor de Sowjet-Unie werd erkend door de stichting van een afzonderlijk ministerie van de bosbouw in April van het vorige jaar.

Benelux en Houtonderzoek.

Aan het T.N.O.-Nieuws, Orgaan van de Organisatie voor toegepaste natuurwetenschappelijk onderzoek van Februari 1948 ontleen wij het volgende artikel:

„In November 1947 had de Directeur van de Afdeling Hout van het C.I.M.O., Ir J. L. Bienfait, te Brussel besprekingen met vertegenwoordigers van de Belgische Federatie der Houtnijveraars, in wier kring verlangen bestond naar een centrum van wetenschappelijk onderzoek op houtgebied. Bij deze besprekingen kwam de gedachte op, deze Belgische verlangens te combineren met hetgeen in Nederland reeds werkelijkheid is op dit terrein. Met andere woorden: de gedachten gingen uit naar een samenwerking, die geheel zou liggen in de lijn van Benelux.

Op 29 en 30 Januari j.l. bracht een 7-tal Belgische houtindustriëlen een bezoek aan het C.I.M.O. Zij werden te Delft ontvangen door de Voorzitter der Nijverheidsorganisatie T.N.O. Prof. Ir D. Dresden, waarna door de Afdeling Hout van het C.I.M.O., die de Belgische vlag in top had, een lunch werd aangeboden. Het tweedaagse samenzijn, dat ook een bezoek aan het Kunststoffeninstituut T.N.O. omvatte, verliep in uiterst vriendschappelijke geest en leidde er toe, de mogelijkheden van samenwerking meer reëel onder de ogen te zien. Intussen zijn in België bij Regentsbesluit van 13 December 1947 de statuten goedgekeurd van het „Technisch en Wetenschappelijk Centrum der hout en aanverwante stoffen verwerkende nijverheid“. Dit Belgische centrum zal een nauw contact onderhouden met de Afdeling Hout van het C.I.M.O. in Nederland, met de bedoeling, dat men nauwkeurig van elkanders werk op de hoogte zal zijn, dat dublures worden vermeden, en dat nieuwe initiatieven uitsluitend worden gericht op onderwerpen, waarvoor in beide landen nog geen voorzieningen bestaan.

Voor een bezoek van de Belgische gasten aan het I.T.B.O.N. en aan het Bosbouwproefstation T.N.O. ontbrak ditmaal voldoende tijd. Maar gasten en gastheren waren gelijkelijk voldaan over de voorgenomen samenwerking. Het is mogelijk dat zich voor deze Benelux-activiteit behalve Luxemburgse ook Franse houtindustriëlen en onderzoekers zullen interesseren.”